

Anàlisi dels ingressos de xots (*Otus scops*) al Centre de Fauna dels Aiguamolls de l'Empordà en el període 2007-2012

X. Bou, M.J. Puyol, B. Minobis, J. García, M. Pifarré

rec.aiguamolls.dmah@gencat.cat

Els centres de fauna són llocs especialitzats en la cura i rehabilitació de la fauna autòctona protegida. La principal feina del Centre de Fauna dels Aiguamolls de l'Empordà (CFAE) és recuperar els animals salvatges ferits trobats en terres gironines per al seu posterior alliberament. El pas d'aquests animals pel centre ens permet obtenir dades per recerca i alhora participar en tasques d'educació ambiental.

De les vuit espècies de rapinyaires nocturns de les nostres terres, el xot (*Otus scops*) és el més petit de tots i és l'únic autènticament migrador. Es troba catalogat, segons la UICN, sota risc, però en estat de preocupació menor i a nivell europeu s'estan prenent mesures de conservació especial per a aquesta espècie. A Catalunya està àmpliament distribuït, i concretament al litoral gironí hi ha una bona població nidificant. Tot i això, s'ha vist que en les últimes dècades la seva població ha patit una forta davallada. En el present estudi s'han avaluat els ingressos d'aquesta espècie al CFAE en el període comprès entre el 2007 i el 2012.

Durant aquests sis anys han entrat un total de 274 xots, la qual cosa representa un 6,11% del total d'ingressos que ha tingut el centre, una quantitat important tenint en compte que anualment hi passen una vuitantena d'espècies diferents. La majoria d'exemplars (71,53%) han arribat durant el mes de juliol ja que la principal causa d'ingrés, en un 78,10%, són els pollets caiguts del niu. La segona causa d'entrada de xots al CFAE són els traumatismes, amb un 17,88%. La majoria d'exemplars provenien de les comarques de l'Alt Empordà (37,70%) i el Baix Empordà (34,67%), seguides del Gironès (14,60%). El centre ha realitzat un total de 186 alliberaments durant aquest període, gran part dels quals són al setembre, abans de la seva migració. Aquests alliberaments han estat de forma directa i distribuïts per tot el territori gironí, tenint un punt important a la zona del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà (22,58%).

La rehabilitació dels exemplars de xot sembla molt viable en la majoria dels casos, ja que el 67,88% dels animals acaben essent alliberats, però en el futur s'haurien de fer seguiments després de l'alliberament per poder comprovar la seva supervivència en el medi natural. A més, seria interessant col·laborar amb altres entitats naturalistes de les comarques gironines per poder valorar més territoris òptims així com diferents tècniques d'alliberament.